

[Hartvig Frisch.]

ste Bemærkninger skyde sig ind under, at det, han havde vendt sig imod, var Advokaturen ved Nævningeprocesserne, idet han betragtede disse Lægmand som vildledt; men det ærede Medlem glemte i sine sidste Betragtninger, at han samtidig udtrykkelig havde talt om disse Nævninger som Fagforeningsmænd. Jeg ved ikke rigtig, om det kan forstaaes anderledes end som en ganske direkte Sigtelse imod disse Nævninger for at have dømt partisk, en Sigtelse, rettet mod dem her fra Folketingets Talerstol.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Enhver, der erindrer mine Udtalelser fra første Gang, jeg havde Ordet, vil huske, at jeg da, som jeg ofte har gjort det, lagde Hovedansvaret for de urigtige Nævningekendelser netop paa Advokaturen. Det er altsaa ikke noget, jeg nu skyder mig ind under. Og naar jeg har sagt, at hvor der var et Flertal af Fagforeningsfolk, maatte man regne med dette, har jeg brugt denne Benævnelse om Folk, som jeg regner med faar deres væsentligste Undervisning med Hensyn til disse Spørgsmaal gennem „Social-Demokraten“ — og det er jo „Social-Demokraten“, som er den anden store ansvarshavende i denne Sag, fordi den paa en ganske uforvarlig Maade har ophidset det brede Folk mod et fremmed Flag, som vi intet har at gøre med at kritisere.

Justitsministeren (Zahle): Jeg vil blot gøre det ærede Medlem Hr. Vagn Bro opmærksom paa, at han har misforstaaet mig, naar han svarer mig paa en Udtalelse, som han havde opfattet saaledes, at der var et Enten-Eller for Nævningerne i en Fosterdrabssag — og ogsaa i enhver anden Sag — med Hensyn til, om de burde kende den paagældende skyldig eller ikke, naar de mente, at han var skyldig. Noget saadant mener jeg aldeles ikke. Naar Nævningerne er af den Mening, at vedkommende er skyldig, bør de kende ham skyldig. Det, jeg sagde, var, at der kunde opstaa en Samvittighedskonflikt, naar de ved deres Skyldig-Erklæring udsatte vedkommende

for at faa en meget haard Straf, og at det derfor er lettere, rent samvittighedsmæssigt, for Nævningerne at dømme skyldig, naar de selv skal deltage i Strafudmaalingen og derved kan sørge for, at det endelige Resultat ikke bliver, at den skyldige bliver straffet for strengt, men faar en passende Straf i Forhold til sin Skyld.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Jeg vil gerne konstatere, at hvis man over for Folkets Dommere skal kunne undersøge i det enkelte Tilfælde, hvilke Aviser de læser, og hvilke Foreninger de staar i, saa maa Konsekvensen heraf blive den, at man heller ikke kan rejse megen Forargelse over, at det over for andre Dommere undersøges, hvorvidt de staar i Embedsmændenes Fagforening, og om de læser f. Eks. „Berlingske Tidende“, der i disse Dage strømmer over af Nazisme. Dette bliver altsaa Konsekvensen, og saa skal vi altsaa undersøge dette og rette Anklager paa dette Grundlag.

Jeg maa fastholde, at saaledes som det ærede Medlem Hr. Pürschel har udtalt sig, har han rettet en grov Anklage mod Mænd, der i offentligt Ombud har dømt — og dømt efter deres Samvittighed.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg har aldeles ikke gjort mig til Talsmand for, at man skal undersøge noget som helst. Jeg har bare fremhævet den Kendsgerning, at hvis Flertallet af Nævninger var Folk, der fik deres Oplysning gennem dette bestemte Blad, maatte de, naar de blev udsat for Advokaturens Paavirkning i den bestemte Retning, stemme, som de har gjort.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Det ærede Medlem Hr. Pürschel oplyser ikke rigtigt, hvilke Konsekvenser dette vil have,